

2020-24-0151-00084

Skrivelse af 5. november 2020 fra Nordjyllands Politi (5100-89110-00163-20)

En ko, der fremstod mager, støttehalt på venstre bagben og med asymmetri af bækkenet, blev transporteret levende til slagtning. Ved undersøgelse efter slagtning konstateredes en kronisk bækkenfraktur med dannelse af en pseudoarthrose i frakturlinjen.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Om besætningsejer ... eller dennes ansatte, ved at lade dyret gå i besætningen igennem flere uger med beskrevne lidelse derved har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt samt undladt at beskytte dyret bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe og i bekræftende fald finder rådet da, at der er tale om uforsvarlig eller groft uforsvarligt behandling af koen.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af 7. juli 2020, at ”ved den kliniske undersøgelse af den levende ko kunne det konstateres, at koen fremstod mager med fremstående hoftehjørner, ryggens torntappe var tydelige (foto 20), ligesom muskelfylden var sparsom. Dette underbygges af koens slagtevægt på 229 kg. En sortbroget ko i godt huld, kan godt veje 100-150 kg mere slagtet. Koen var støttehalt på venstre bagben og gik forsigtigt og stille, med en haltende og lidt svingende gang. Den virkede ikke decideret nedstemt, men virkede mere stille og indadvendt. Den holdt sig tilbage og gik ikke mere end højst nødvendigt (se foto 3). Endvidere sås det, at bækkenet var meget asymmetrisk. Det hældte kraftigt mod venstre, hvor hoftehjørnet kun anes langt nede (foto 5). Der sås tydelige skrammer på det højre hoftehjørne (foto 4), samt på sædebensknuderne (foto 2). Disse virkede friske og kunne godt være opstået under transporten, som følge af, at koen har lænet sig op ad inventaret, for at aflaste benet. Det sås i stalden på slagteriet, at koen lænede sig op ad inventaret (se foto 6 og 20) for derved at aflaste det venstre ben. Dette indikerer, at det gør ondt i venstre ben, når koen støtter på det.”

Det fremgår endvidere, at embedsdyrlægen ved undersøgelse efter slagtning, konstaterede, ”at slagtekroppen havde blødninger på hoftehjørnerne (se foto 12 og 14), samt at der var en trykning i musklerne i højre lår (se foto 12). Det konstateredes også, at forholdet i selve hofteleddet (se foto 10, 16 og 17) var normale, men at der efter udkæring af bækkenet (foto 17) viste sig at være tale om et brud på bækkenet (se foto 18 og 19, samt video 1 og 2)... ”

Materiale fra koen omfattende en del af venstre bækkenblok med stedvis omkringliggende muskulatur blev indsendt til undersøgelse på Sektion for Patologi, KU-SUND.

Af sektionsattest af 29. september 2020 fremgår, at ”ved inspektion af præparatet fandtes lateralt på bækkenet, på os ileum, et område med nydannet bindevæv målende ca. 13 x 6 cm. Bindevævet havde en tykkelse på op til ca. 2 cm. Ved palpation fandtes bevægelighed af området og efter gennemsavning fandtes en kronisk fraktur af os ileum. De to frakturer fandtes ca. 4 cm fra hinanden og var adskilt af knoglenydannelse (hård callus) med en tykkelse på op til ca. 2 cm samt bindevæv (blød callus) med en tykkelse på op til ca. 1 cm. Lokalt i frakturområdet fandtes en abscesdannelse med en diameter på ca. 0,5 cm omgivet af op til ca. 0,2 cm bindevæv. Caudalt for frakturområdet fandtes to abscesdannelser i os ileum med en diameter på ca. 1,5 cm og 2 cm.

Begge var omgivet af ca. 0,2 cm bindevæv. På baggrund af ovenstående fund kan det konkluderes, at bækkenet er sæde for en kronisk fraktur af os ileum med knoglenydannelse og bindevævsdannelse i frakturlinjen forenelig med udvikling af en pseudoartrose. Baseret på mængden af nydannet knoglevæv og bindevæv vurderes forandringerne at have en alder på flere uger.”

På baggrund af ovenstående og medsendte billed- og videomateriale, finder Rådet det veldokumenteret, at koen havde en kronisk fraktur af os ileum med knoglenydannelse og bindevævsdannelse i frakturlinjen forenelig med udvikling af en pseudoartrose. Rådet vurderer, at forandringerne havde en alder på flere uger.

Rådet finder, at køer med bækkenbrud eller hofteskred, umiddelbart efter skaden er sket, skal aflives og/eller nødslægtes, idet det ofte vil være forbundet med en høj grad af smerte, lidelse og væsentlig ulempe at afvente afheling. En sådan afheling vil være usikker m.h.t. fuld restitution, tage lang tid og ved overbelastning pludselig kunne forværres med stor smerte og lidelse til følge.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovenstående til grund, finder Rådet, at koen i besætningen, under det lange sygdomsforløb har været udsat for mindst høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, og den er ikke behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder, at koen har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Om besætningsejer/chauffør/transportvirksomhed ved at lade dyret transportere fra besætningen til slagteriet, derved har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt samt undladt at beskytte det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe og i bekræftende fald finder rådet da, at der er tale om uforsvarlig eller groft uforsvarligt behandling af koen.

Svar ad 2:

På baggrund af svar ad 1 og sagens dokumenter, finder Rådet, at koen som fremstod mager med fremstående hoftehjørner, tydelige torntappe og sparsom muskelfylde og som var støttehalt på venstre bagben og ikke gik mere end højest nødvendigt og lænede sig op ad inventaret for derved at aflaste det venstre ben, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe ved at blive læsset og transporteret til slagteriet.

Rådet finder, at koen derved har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 3:

Giver sagens fakta i øvrigt anledning til bemærkninger.

Svar ad 3:

Der skal henvises til Rådets udtalelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste samt Rådets udtalelse af 18. marts 2003 om transport af slagtedyr med bækkenbrud og/eller hofteskred, der kan findes på [Rådets hjemmeside](#).

Afgørelse:

Tiltalte besætningsejer blev straffet med bøde på 25.000 kr. jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2, jf. § 28, stk. 2, jf. § 28, stk. 1 samt § 28, stk. 9 og stk. 11 og Bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr § 5, jf. § 19, stk. 1 og stk. 2 samt Transportforordningens artikel 3, litra b og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra a, jf. bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transports § 37, stk. 1, nr. 1 og nr. 6 og stk. 3.